

jeg noget derom. Ganste vist er Lønnen herinde i Talværdi meget større end ude paa Landet, men saa er ogsaa Forbruget og Fornødenhederne til Stede i andet Omfang her i Byen. Jeg skulde tro, at man paa Landet kommer lige saa langt med en Krone som her inde i Byen med et Par, det er noget, der ikke alene gælder Landarbejderne, men ogsaa andre Klasser af Samfundet, t. Ex. Embeds- og Bestillingsmændene paa Landet. Det, der her i Kjøbenhavn vil findes at være en Sulteløn, f. Ex. 11—1200 Kr. for en Lærer, vil man paa Landet finde er en ganste god Stilling. Et Skolelærerembede paa Landet

Formanden (Høgskbro): Jeg maa dog hensille til det ærede Medlem ikke at komme altfor langt bort fra Forslaget, disse lange Udviklinger høre aabenbart ikke med til Forslaget.

Korsgaard: Det er jo muligt, at man nu skal begrænse sig i højere Grad end tidligere, men den ærede Formand vil dog vist være opmærksom paa, at jeg her er netop ved et Kærnepunkt i dette Forslag, nemlig dette, at man skulde ved ved at begunstige Arbejderne gennem denne Sufferlov stande den Strøm af Arbejdere, som har skadet Landbruget ved mange Steder at tage for megen Arbejdskraft fra Landbruget og paa den anden Side skal have svækket Arbejdernes Stilling her i Byen ved en altfor stor Tilstrømning

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem kan meget godt berøre dette Forhold uden derfor at gaa saa vidtloftig ind paa andre mere eller mindre fjerntliggende Forhold.

Korsgaard: Jeg maa tillade mig at erindre om, at det ærede Medlem fra Stege, altsaa Ordføreren for Forslagsstillerne, i ganste særlig Grad har pointeret dette Punkt, idet han ikke tillagde dette Forslag den største Betydning derved, at det gav denne Stattelettelse paa 2—4 Kr. eller saa. Den største Betydning laa netop deri, at det vilde bidrage til, at Arbejderne paa Landet vilde befinde sig bedre ved at blive hjemme, naar en Lov som den gik igennem.

Jeg maa holde paa, at naar jeg taler om en Strøm af Arbejdere, fra Land til By eller omvendt, saa er jeg inde paa selve Kærnepunktet, saaledes som det er blevet motiveret af selve Forslagsstilleren.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem maa rette sig efter, hvad jeg siger. Jeg maa kræve, at det ærede Medlem ikke fra det af ham nævnte Forhold gaar for langt udenom Sagen og for Eksempel ikke fordyber sig i den Forskel, der er mellem Skolelæreres og Embedsmænds Løn paa Landet og i Kjøbenhavn.

Korsgaard: Altsaa overfor de ærede Forslagsstilleres Motivering af den store Betydning, dette Forslag vilde have med Hensyn til Strømmen af Arbejdere fra Land til By, vil jeg sige, at det forundrer mig, at man overhovedet kan være saa — jeg veed ikke, om det er tilladt at sige — naiv, saa ensfoldig at tro, at man ved at lette Skattebyrden med 2—4 Kr. for Landarbejderne skulde gøre dem Tilværelsen paa Landet taaleligere end nu. (Berg: Spørgsmaalet er, om det overhovedet letter dem Byrden). Jeg gaar ud fra den for Modparten gunstigste Beregning, at det er en Lettelse paa 2—4—6 Kr., hvorom der er Tale, det er nærmest 3—4 Kr.; men det er jo heller ikke det væsentligste ved Lovforslaget. Det væsentligste ved dette Lovforslag skulde jo være dette, at man gennem en Nedsættelse af Sufferloven der er i Virkeligheden, ikke Tale om fuld Ophævelse af Sufferloven. Det er en Misforstaaelse, naar man taler, som om man tog hele Løden bort; men der bliver 2—3 Dre tilbage af Bestyrelsen paa Sufferet den egentlige Følgerække af Argumenter er, at ved at nedsætte Sufferloven skulde man bane Vejen, i hvert Fald lette Stillingen for den nye Konserveindustri, hvorom der har været saa megen Tale, og for at disse Konservefabrikker kunne trives, skulde der ske en Udvikling af Havelodder, og for at fremme det skulde Husmændene have Havelodder. Nu er jeg ganste vist lidt betænkelig ved at komme ind paa dette Felt, jeg frygter for, at den ærede Formand ikke vil finde, at mine Bemærkninger med Hensyn til Forslaget om Havelodder hører